

„Iar neamul acesta nu iese decât numai cu rugăciune și cu post” (Matei 17, 21)

Cine nu vrea pacea? Toată lumea iubeste pacea. Și desigur atunci când îi lipsește, atunci mai mult o caută. Dar, din nefericire, în pofida iubirii omenirii întregi pentru pace, lumea de multe ori a încercat – și încă încercă – focul războiului. Interese materiale și egoisme omenești împing orbește spre catastrofă. Două războaie mondiale și nenumărate alte războaie locale au împrăștiat și împrăștie groază.

Dacă însă acest război este blestemat, există și un alt război care este binecuvântat. Război binecuvântat? Dar ce sunt acestea ce le spui? – s-ar nedumeri cineva. Da, iubii mei, există și un război binecuvântat. Este un război, la care creștinul este chemat să ia parte nu doar de voie, din proprie voință, ci și cu tot sufletul, cu toată inima lui. Este un război împotriva răului și, de aceea, este binecuvântat. Și care este acest război? Este războiul împotriva celui mai mare vrăjmaș al nostru, împotriva diavolului.

Avem război deci. Dușmanul în acest război este diavolul. Și arme? Cu ce arme poate cineva să lupte împotriva diavolului? Pentru că împotriva acestuia, desigur că nu poți lupta cu tunuri și care armate și avioane sau chiar cu bombe atomice. Despre armele împotriva diavolului ne vorbește Evanghelia astăzi. Să vedem deci, care arme împotriva celui rău ne recomandă pericopa evanghelică pe care am ascultat-o. Un tată înghenunchiat înaintea Domnului, Îl roagă să-i vindece fiul, care pătimește de atacul unui duh viclean. Demonul îl aruncă pe copil când în foc, când în apă. Ucenicii lui Hristos, în ciuda buneilor intenții, nu au putut să-l izbăvească de tiranie. Dar Hristos cu un cuvânt al Său izgonește demonul și salvează copilul imediat. Și după ce a plecat lumea, ucenicii se apropie în particular de Învățătorul și Îl întrebă: „De ce noi n-am izbutit să-l scoatem?”. Și Hristos răspunde: „Din pricina necredinței voastre. Adevărat vă zic vouă: dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice acestui munte: pleacă de aici și du-te dincolo, și va pleca și se va duce, și nimic nu va fi cu neputință pentru voi. Iar neamul acesta (al demonilor) nu iese decât cu rugăciune și cu post” (Matei 17, 19-21).

Vindecarea lumatecului,
frescă

În aceste cuvinte Îl auzim pe Domnul arătându-ne trei arme împotriva celui rău: prima armă credința, a doua rugăciunea, iar a treia postul.

Prima armă este credința. Care credință? Credința fierbinte și neclintită. Zice Hristos ucenicilor Săi: N-ați putut să scoateți demonul din pricina necredinței voastre. Dar dacă ați fi avut credință fierbinte și puternică, cum fierbinte și puternic este muștarul, ați fi mutat chiar și munți. Prin credință cel rău este biruit. Să credem deci în Dumnezeu, care este Atotputernicul, căci diavolul înaintea Lui se teme și tremură. Să credem în cuvântul Evangheliei, care confirmă că dacă ne împotrivim diavolului, acela va fugi biruit: „Stați împotriva diavolului și va fugi de la voi” (Iacov 4, 7). Să credem în puterea lui Hristos, care și munții îi alungă și-i strămută.

A doua armă este rugăciunea. „Iar neamul acesta nu iese decât cu rugăciune și cu post” (Matei 17, 21). Mare este puterea rugăciunii și minunate urmările ei în ceasul ispitei. Însuși Hristos, când trecea prin clipe de profundă agonie în grădina Ghetsimani, a înfruntat ispita cu rugăciunea: „Și fiind în agonie se ruga mai stăruitor”, zice evanghelistul (Luca 22, 44). În felul acesta a